

Návrat K Nevinnosti

Leoš Mareš

Otevírám blok, kam jsem si psal vždycky slova
Nejsou to žádný moudra, na ty je tu Dr. Sova
jsou to řady písmenek, co jsem si vždycky psal
když jsem se rozhodnul že nějaký text udělám

Jedna z prvních stránek je už žlutá stářím
Je na ní pár myšlenek, vim, že nezazářím
bylo mi osmnáct a pod nosem mám chmýří
psal se tehdy rok devadesát čtyři

Lidi počkat, ježiš, nechte toho
Vy to kolem nevidíte, nemáte strach z toho
Zastavte se taky, stahujou se mraky
Všechno spěje do záhuby, já on, a ty taky

Netočte se zády, neklopte svůj zrak
Je za pět minut dvanáct, bohužel je to tak
Protřete si oči, vytáhněte hledí
snad není ještě pozdě, škrabte, co vás svědí

Všude kolem špína, co nás všechny šírá
Kam zmizela všechna láska, kde je sakra víra
Zkus vystrčit venku hlavu, přes ní hned tam dostaneš
Pěstí nebo kyselinou, stejně už pak nevstaneš

I předpověď do budoucna, jenom mírné zhoršení
Už si někde hledej provaz, větev, to je zlepšení
Otočte se na podpadku, podívejte zpátky
Očistěte prahodnoty, ukončete hádky

Přejít pocit zbytečnosti na tomhleto světě
Těžko můžeš vyjádřit se jenom v jedné větě
Chtěl bych zase milovat, naopak být milován
Jenže jsou tu ještě lidi, pro něž byl svět ukován

Máme to snad v genech škodit sami sobě
Ty jdeš po mě, já po tobě v týhle divné době
Vylezte z těch baráků a koukněte se ven
Dělejte s tím něco.....amen

Nechte toho, je to k zlosti,
vždyť z nás zbydou jenom kosti
Vždyť na zemi jsme jen hosti,
navrat'te se k nevinosti

Zavírám svůj blok, ten blok těch starejch textů
Přijdou mi trochu legrační, teď v kontextu
Chtěl jsem tehdy bojovat s celým širým světem
A nechat tady svědectví vám a vašim dětem

Nechte toho je to k zlosti, navrat'te se k nevinosti